

Den kristne som lärare

Ögretmenlik kutsal bir meslektir. Lärarnas tjänst är ett heligt yrke

(Kemal Atatürk)

En lärare tjänar människor och påverkar människor. När en lärare gör sig tillgänglig för Gud, då Gud tjänar och påverkar människor genom denna lärare och lärarens arbete blir på så sätt ett heligt yrke. Dessa rader är skrivna för lärare som vill detta.

Förutsättningar för att Gud ska verka genom mig:

- Beslut att förlåta
- Beslut att älska alla
- ingen synd mellan mig och Jesus
- Tro: Gud vet allt, Gud är allsmäktig, Gud är kärlek, Gud är här nu.
- Jag står här nu på uppdrag av den allsmäktige Gud, som nu vill tänka, älska, tala och handla genom mig, och som ger mig allt jag behöver för att göra det.

Gud är kärlek. Han vill ge oss och andra rika gåvor genom oss och ge oss allt vi behöver för att detta ska kunna ske. Det är avgörande för våra liv och vår tjänst som kristna att vår relation till Gud är i ordning. Jesus sade: "Den som förblir i mig och jag i honom bär mycket frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." (Joh 15:5)

Det är mycket viktigt för Jesus att vi förlåter. Om vi inte förlåter, förlåter inte heller Gud oss (Matt 6:14) och vi förlorar till och med den förlåtelse vi redan har fått av Gud (Matt 18:21 - 35) För Gud är vårt viljebeslut avgörande. Om människor har skadat oss allvarligt kan det ta månader eller kanske till och med år för vår själ att finna frid över det. I så fall måste vi hålla fast vid vårt beslut att förlåta varje gång det uppstår bitterhet.

Gud är kärlek. Det är därför vi skiljer oss från Gud när vi vägrar att älska någon.

Synden skiljer oss från Gud (Jesaja 59:1-2). Om vi upptäcker att vi har syndat måste vi omedelbart vända tillbaka till Gud, vända oss bort från denna synd och be Gud om förlåtelse och göra anspråk på Jesu offer för den. Men det innebär också att vi måste lämna tillbaka stöldgods och ställa saker till rätta där vi har ljugit om andra.

Vår tro bygger inte på våra känslor, utan på sanningen.

Kärlek

I en tid när kärleken blir alltmer sällsynt hungrar elever, föräldrar, kollegor och överordnade efter kärlek och erkännande. Då har Guds kärlek, som vi lever, en rungande effekt.

Gud är kärlek, och den som lever i kärlek lever i Gud, och Gud lever i honom. (1 Johannesbrevet 4:16)

Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande (Romarbrevet 5:5). Vi behöver bara släppa ut den. Gud själv älskar alla jag möter nu, han vill ge dem det bästa och han älskar dem genom mig.

Gud ger

- Kärlek till studenterna

- Kärlek till föräldrarna
- Kärlek till kollegor
- Kärlek till skolläda
- Kärlek till skolans personal
- Kärlek till statlig förvaltning
- Kärlek till mig själv.
- Kärlek till mitt arbete

Eleverna vill bli uppmärksammade, lärarna bör känna alla elever vid namn. Om du undervisar i fysik med endast 2 - 3 lektioner i veckan kan du ha upp till 10 klasser med 20 - 30 elever i varje med ett undervisningsåtagande på 20 lektioner i veckan. Jag minns ett läsår jag hade med 140 elever. En ritual i början av lektionen hjälpte mig: Jag började lektionen med att ta närvaro. Jag ropade upp namnen på alla elever i klassen i tur och ordning. Varje elev ställde sig upp och sa sitt namn, t.ex. "Bengt". Jag tittade på honom och sa: "Tack, Bengt. Var snäll och sätt dig!" Eleven satte sig ner och jag noterade hans närvaro i min klasslista. På så sätt försäkrade jag mig om att jag hade sett varje elev minst en gång under varje lektion.

En av mina vänner började undervisa på en gymnasieskola. En mogen kristen gav honom följande råd: "Ta varje barn på allvar, det är nyckeln till mycket."

Jag gav alltid elever som hade betett sig illa möjlighet att säga något till sitt försvar. Jag frågade ofta gärningsmannen: "Om du var i mina skor, hur skulle du reagera nu?"

Inför betygsutdelningen i slutet av terminen och i slutet av läsåret var jag tvungen att diskutera med eleverna vilka betyg jag skulle ge dem. Jag satt vid ett bord utanför klassrummet intill den öppna dörren till klassrummet och varje elev satt mitt emot mig i tur och ordning. Jag hade förberett mitt planerade betyg, men jag inledde samtalet med frågan: "Om du skulle ge dig själv ett betyg för den senaste terminen eller det senaste läsåret, vad skulle du anse vara ett rättvist betyg?" Jag blev alltid mycket förvånad över att den betygsnivå som studenten såg i de flesta fall var ganska exakt vad jag hade sett. Jag klädde aldrig upp elever som hade dåliga betyg, utan försökte uppmuntra dem. Jag höll inte emot någon elev om de inte var intresserade av det ämne jag undervisade i, jag förväntade mig bara att de inte skulle störa dem som ville lära sig.

Samtal med föräldrar till elever var ofta ett problem för många av mina kollegor. Innan samtalet hade jag förberett vad jag hade att säga, och sedan var jag öppen för vad Gud skulle ge i samtalet. Jag räknade med att Guds närvaro och kärlek skulle vara närvarande nu. Jag började med att fråga föräldrarna vilka de är, hur de bor, vilket jobb de har och vad som är viktigt för dem och vad de har för mål för sig själva och för sitt barn. Finns det något jag borde veta om deras barn för att kunna hjälpa dem på bästa sätt? Om det visar sig att föräldrarna känner sig uppmärksammade och tagna på allvar, och att vi kanske har några eller alla samma utbildningsmål, gör det hela samtalet mycket enklare.

Gud ger idéer. På den gymnasieskola där jag arbetade under flera år hade man en projektvecka i slutet av varje läsår och alla lärare hade ett projekt att erbjuda. Jag erbjöd ett projekt på temat "Japan". Det fanns en medietekniker på vår skola. Jag hade fått veta att han drev en karate-doj, en karateskola, på sin fritid. Jag frågade honom om han kunde hålla en presentation om japansk kampsport som en del av projektveckan. Han blev mycket glad över mitt intresse och höll föreläsningen. Detta ledde till en vänskap där jag lärde mig mycket om karate.

Vaktmästarna och städarna på vår skola var mycket medvetna om att jag inte såg ner på dem, utan såg dem som jämlika och ibland hade ett vänligt ord till dem. Jag behövde inte min skola för att uttrycka mig och hitta min identitet eftersom jag visste vem jag var och var där för att tjäna människor.

Jag tyckte verkligen om att vara lärare. Och den första tanken jag hade när jag kom in i en ny klass var: "Underbart, en skolklass!"

Visdom

"Det är genom honom (dvs. Gud) som ni är i Kristus Jesus, som av Gud har blivit oss given till vishet, rättfärdighet, helgelse och frälsning" (1 Kor 1:30). Om Jesus är i oss, då är visdomen i oss. Det är därför vi kan räkna med den.

"Men om någon av er saknar vishet, så må han be Gud om den, han som ger åt alla

med glädje och utan förebråelse, så skall han få den." (Jakob 1:5 - 6)

Gud ger

- Visdom att organisera mig själv
- Visdom om att jag förstår vad jag ska undervisa om
- Visdom att lära ut mitt material på ett sådant sätt att så många studenter som möjligt har en chans att förstå materialet
- Visdom när det gäller att hantera läroplaner och utbildningspolitik
- Visdom i hanteringen av elever
- Visdom att skapa en lärande atmosfär i klassrummet
- Klokhet i att hantera kollegor, föräldrar och skolledning

Som fysiklärare undervisade jag i ett ämne som var allmänt respekterat, men som många elever tyckte var en för stor utmaning eftersom de inte förstod det mesta av lektionen. Sedan finns det en risk att lektionerna bara är till nytta för 3 eller 4 duktiga elever och att de andra har gett upp hoppet. Gud gav mig idén att ge lite information på varje lektion som även den svagaste av eleverna kan förstå, så att alla elever i klassen åtminstone vet vad det handlar om.

Formler ska inte presenteras direkt, utan ett kvalitativt samband ska anges först ("ju mer"). Följande information gäller sedan för tyngdlagen: "Två massor drar till sig varandra. Ju närmare dessa massor befinner sig varandra, desto starkare är kraften mellan dem; ju längre ifrån varandra de befinner sig, desto svagare är attraktionskraften. Om avståndet mellan massorna fördubblas är det bara $\frac{1}{4}$ av kraften som verkar, om avståndet tredubblas är det bara $\frac{1}{9}$ av kraften som verkar. Om avståndet halveras är kraften 4 gånger så stark, vid en tredjedel av avståndet är kraften 9 gånger så stark. Detta kan sedan beskrivas med formeln $F = -\gamma \frac{m_1 m_2}{r^2}$."

När jag undervisade i mekanik, där man använde hävstångar, remskivor och andra anordningar, gav Gud mig idén att inte fokusera på den fysiska mängden arbete, utan att först introducera mängden energi, eftersom arbete bara förekommer i denna del av mekaniken, men energi är en central mängd i hela naturvetenskapen och den fysiska mängden arbete bara innebär den mekaniska tillförseln av energi.

Att göra Jesu seger effektiv

Vi lever i en värld där de destruktiva krafterna i allt högre grad är verksamma. Men var vi än befinner oss kan vi utgå från att vår existens gör det möjligt för Jesu frälsande närvaro att verka.

"... ty den som är i er är starkare än den som är i världen." (1 Johannesbrevet 4:4).

"Underkasta er Gud! Stå emot djävulen, så skall han fly från er." (Jak 4:7)

"Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller inskränkthet, förföljelse, hunger, nakenhet, fara eller svärd? ...Men i allt detta övervinner vi med stor kraft genom honom som älskade oss en gång för alla." (Rom. 8, 35 - 37)

Oavsett vad som händer är våra liv i Guds mäktiga och kärleksfulla hand, och allt som Gud tillåter i våra liv måste därför tjäna oss till det bästa. I synnerhet för en kristen som i tro har tagit emot frälsningen genom Jesus Kristus är den kroppsliga döden vägen till en underbar himmelsk gemenskap med Gud och de fullkomnade bröderna och systrarna, ett liv i frid, kärlek, ljus och glädje som aldrig tar slut och som därför är vackrare än allt vi upplever här på jorden. Och han kan vara säker på att Gud också bryr sig om alla dem för vilka hans död är en förlust. Därför behöver en kristen som fruktar Gud inte vara rädd för något som han möter här på jorden.

I varje situation kan vi i tysthet ropa ut Jesu kraftfulla namn och i tysthet bekänna

hans seger.

Vi kan sträcka ut våra tomma händer till Gud så att han kan fylla dem, särskilt när saker och ting blir svåra.

Vi kan stå upp inför Gud för alla dem vi har att göra med.

Den ställföreträdande försoningen är ett kraftfullt verktyg: "Herre, ha förbarmande över mig!" eller "Herre, ha förbarmande över oss!" Profeten Daniel, som själv var rättfärdig, ställde sig under sitt folks skuld som hade syndat. (Daniel 9) Vi lägger oss själva under andras skuld och ber Gud om förlåtelse.

Särskilt inom det område som har anförtrotts oss, t.ex. som klasslärare eller som den lärare som nu måste hålla den här lektionen, kan vi vara mycket tydliga och ta på oss den auktoritet som har delegerats till oss och sätta de nödvändiga gränserna.

Tacksamhet

"Tacka alltid Gud Fadern för allt i vår Herre Jesu Kristi namn!" (Ef. 5, 20)

Vi tackar

- för skönheten i våra liv och i vårt yrke,
- för all hjälp vi får från saker vi läser, från kollegor, från vänner
- för alla de framgångar vi upplever
- för all uppmuntran och hjälp från Gud och hans Ande
- för allt vi har kunnat lära oss
- för allt som är svårt för mig, eftersom jag litar på att det är just i detta
- att Gud ger mig det bästa och styr alla detaljer i min situation på ett sådant sätt att jag får en fantastisk möjlighet att växa i tillit till Gud och i min mög-
nad som människa.

Jag har själv upplevt både mycket trevliga och mycket svåra situationer under min lärarutbildning och mitt arbete som lärare. Som fysiklärare hade jag mest elever i puberteten. Gud hjälpte mig mycket. Mamman till en av mina elever, en psykolog med inriktning på barn och ungdomar, särskilt i skolan, följde med mig som mentor under flera år. Jag fick möjlighet att lära mig turkiska och att lära känna och uppskatta Turkiet under tre resor som varade i flera veckor, två studieresor och en privat resa, vilket var till stor hjälp när jag talade med turkiska elever och föräldrar. Eftersom jag blev lärare först när jag var äldre och fick en fast tjänst först 4 år efter min 2:a statsexamen, kunde jag bara bli lärare som anställd och inte som tjänsteman. Det gav mig fördelen att kunna arbeta färre timmar per vecka, eftersom det skulle ha varit för svårt för mig att arbeta alla timmar. Av min mor, som hade varit grundskollärare, hade jag lärt mig uttrycket "Vad är det för mening med den bästa pensionen om jag inte får uppleva den?" Och när Gud kallade mig att åka till Thailand för hans räkning 2010 var det här steget mycket lättare än om jag hade varit tjänsteman.

Jag hade tidigare ofta upplevt mig själv som svag. Detta fick mig att söka Guds hjälp och Guds styrka och att sträcka ut mina tomma händer till honom. Det gjorde det jämförelsevis lätt för mig att helt enkelt ge mig själv till Gud och överlämna mig till honom.

Jag upplevde tider då jag kände mig åsidosatt, då jag var tvungen att lära mig att klara mig utan människors ära. Detta visade sig vara till stor hjälp efteråt, eftersom dessa tider innebar att jag inte längre behövde och sökte människors ära och erkännande och därmed var fri att leva efter Guds vilja.

Svårigheter och misslyckanden på min väg fick mig att be: "Herre, jag behöver dig verkligen." Gud använde just dessa situationer för att göra mig stabil och för att inte låta svårigheter avskräcka mig i det långa loppet. Jag växte upp mycket kontrollerad, vänlig och hjälpsam. Men jag fick uppleva att den kärlek som Gud ger är mycket mer och mycket större än något jag kan åstadkomma av mig själv. Förlåtelse mot en verklig fiende som har skadat oss allvarligt är i slutändan

bara möjlig på denna grund. Att verkligen följa Jesus genom allting fungerar bara när Jesus gör det omöjliga möjligt i oss. Och då är det inte längre en hjältedåd, utan en gåva som vi får.

Om författaren

Efter sammanlagt 12 års universitetsstudier (fysik, matematik och islamstudier, diplomarbete i astrofysik, doktorsavhandling i atmosfärfysik) och 4 års forskning inom atmosfärfysik och -kemi samt 2 år som försäljningsingenjör bestämde jag mig vid 42 års ålder för att bli lärare eftersom jag ville tjäna och påverka människor i mitt yrke. För att göra detta var jag tvungen att studera igen på universitetet för min första statsexamen och för förlängningsexamen i historia och sedan ta min andra statsexamen under min praktik i skolan. Jag undervisade sedan i fysik, matematik och historia på gymnasieskolor i Hessen fram till 2010. Under denna tid höll jag också flera fortbildningskurser för lärare. Under min tjänstgöring som missionär i Thailand undervisade jag i engelska på vår lokala grundskola i 2 år tillsammans med min fru på begäran av skolans rektor.

© Dr. Reiner Hennig (henniglumsum@yahoo.com) 15. September 2025